

átaljuk azonban még kimondani, hogy a találmányt egyelőre még azon surrogat-szernek tartjuk, mely után épen a fennebbi közleményben is kiemelt kéreghiány német atyánkfiait keresetre indítja, s hogy valamint a növényi természetes savany, illetőleg a citrom mindig jobb és egészségesebb mint a mesterséges savany, így a bőr minőségére nézve is, a csávéban való hosszabb természetes érlelés és az ennél használt növényi cser jobb hatással lesznek az erőszakolt mesterségnél.

A f a p i a c z r ó l .

Közli: *Bedő Albert.*

Budapest, február-hó 10-én 1876.

A faárak kelendősége és üzleti viszonya most is olyan, mint volt mult tudósításunk irásakor. Változás csak a vasuti talpfák keresettségénél észlelhető, de ez is csupán annyiban, hogy ügynöki kérdezősködések tétetnek külföldre, nevezetesen Franciaország részére venni szándékolt talpfák után, melyeknek jogosultságát mindenestre igazolja az, hogy Franciaország tölgyesei az ottani talpfa-szükségletet nem fedezhetik.

Meg kell ez alkalommal emlékeznünk a vasuti Cartell napirenden lévő kérdéséről is, mely eladót és kereskedőt egyiránt függőben tart, s melytől a Cartell ek ismert természete szerint ugy az eladók mint a kereskedő-világ kevés jót várhatnak. Nem tudjuk, hogy minők lesznek a Cartell alapján létrejövő szállítási díjtételek, de tudjuk, és a faüzlet teljes tönkretételének megóvása érdekében tittakoznunk is kell a Cartell-ek szerint szokásos olyszerű díj-megállapítás ellen, mely arra irányul, hogy a vasut a faszállítás díját bizonyos főbb piacra, az ott fennálló áráktól teszi függővé, a mi lényegében nem más, mint az, hogy a vasut mind az eladóra,

mind a kereskedőre kiszabja az anyag árait s a forgalom közvetítését czélzó hivatását oly mértékig érvényesíti és arra aknázza ki, hogy a vonalára utalt erdők jövedelmének jelentékenyebb részét szállítási díj czimén magáévá kívánja tenni, vagy épen teljesen elfojtja azon erdők kihasználását. Ez alkalommal csak utalni kívántunk a lehetőségre, reméljük azonban, hogy az illetőknek lesz gondjuk arra, hogy a méltán rettegett Cartell a már szép lendületnek indult külföldi fake-reskedésünket tönkre ne tegye.

A Cartell nem ok nélkül ijesztő ügye után vissza térünk helyi piacaink szemléjére, s elkezdjük a legfontosabb helyzettel bíró északi résszel vagy Kassa-, Árva- és Trencsén-vidékkel. Itt az áruk, úgy a deszka mint a szálfa-anyagban keresettebbek mint bárhol az országban, ez azonban most nem jelent többet mint csak azt, hogy e vidéken még leginkább van kilátás eladásra; míg másfelől az is tény, hogy ezen vidék kereskedői és rakhelyei oly készletekkel rendelkeznek, hogy némelyek a termelés megszorításáról gondolkoznak.

Kassa, Marm.-Sziget és a Tiszamente vidékén a vételkedv lanya, minek egyik oka az is, hogy a Pollák-Stärk-féle eléggé kifogásos fűrészáru köblábjá a mult évben 17—20 krral nagy mennyiségben adatott el, s ez áru azon vidéket le Szegedig nagy mértékben elárasztá. Szegeden és alább a Tisza-Duna vidékén tisztultabb a helyzet s deszkának és metszett épületfa-anyagnak akad vevője s itt az árak is tartottabbak.

Az előbb megjelölt északi két vidéknek nem épen kellemes versenyt csinál a Galicziából naponként nagyobb mértékben behozott fa-anyag, melynek hátrányos voltára már 1874. évi X. füzetünkben adott tudósításunkban utaltunk, s mely fabehozatal azóta még nagyobb mértékre nőtt.

Komárom, Budapest és Eszék, illetőleg a Duna ezen vidéken az eladás csaknem teljesen szünetel, miután itt,

különösen helyt Budapesten és ettől lefelé, főleg az építkezésektől függ, melyekre most kevesen gondolnak.

A Maros-mente és Temesvár vidékének fűrészárui, miután épen e vidék az, hol a legtöbb fűrész bukott el, a viszonyokhoz képest meglehetősen keresletben részesülnek.

A budapest-kanizsai részen, illetőleg a déli vasut vonalán az épületfa kereslete lanyha, az árak azonban tartottak.

A tűzifa árai általában mindenütt szilárdak s ez álláson megmaradóknak jelezhetők, miután a termelés e választékban a normál-viszonyoknak megfelelő mértékre szállt; a Marosmentén nevezetesen Déva-Szeged vidékén pedig ez anyag naponként javuló keletnek örvend.

A faszénre meglehetősen vételkedv jelentkezik, az ebbeli üzletre azonban nagy hátrányul szolgál az, hogy kevés a vele foglalkozó jó hitelű egyének száma és nagy mértékben alkuszok kezére jutott.

Gubacs kevés forgalommal, de tartott árakkal bir, cserkéregre ugyanez áll.

A faanyagok egyes választékainak áráiról mult füzetünkben közölt tételek most is fennállók lévén, ez alkalommal külön árjegyzést nem teszünk, hanem csak általában véve jegyezzük fel, hogy az egyes értékesítési helyek többé vagy kevésbbé előnyös helyzete szerint a tölgy-, épület- és szerszámfa ára köbméterenként és tövön az erdőkben 3 egész 7.5 frt között áll; míg a fenyőféle anyagoké 1—3.5 frt között váltakozik.

A kassa-oderbergi piacon, hol utóbbi időben vékonyabb és keskenyebb méretű deszkákat Franciaország számára tömegesebben vásároltak, a kész áru köbmétere 11 egész 15 frton adatott el.

A normál-méretű tölgydonga ára Triesztben ezerenként 215—220 frt, mely választékból közelebről is több hajórakomány vitetett a francia kikötőkbe.